

Vystoupení na Veveří 2005

[Foto Jiřík](#)

[Foto Sunar](#)

Datum	11. června 2005	
Pořádal	Carpe Diem	Veveří
Zúčastnili se	Koža	Vystupující
	Donny	Vystupující
	Paťa	Vystupující
	Kalif	Vystupující
	Worlík	Vystupující
	Monička	Přihlížejí
	Pepíček	Vystupující
	Mladej Charlie	Vystupující
	Filas	Vystupující
	Honzík	Vystupující
	Sluníčko	Vystupující
	Hanička	Vystupující
	Morgana	Vystupující
	Jiřka	Vystupující
	Yakuza	Vystupující
	Jája	Přihlížejí
	Soňa	Přihlížejí
	Jiřík	Vystupující
	Hanka R.	Přihlížejí
Zapsal	Kalif s úpravami ostatních zúčastněných	

Sobota 11. června 2005

Přestože to původně vypadalo, že na Veveří letos vystupovat nebudeme, díky Hnědově diplomacii tomu tak ve výsledku nebylo. A přestože jsme se to dozvěděli pouze několik dnů předem, Lucius nakonec ve výsledku zajistil hojnou účast svých členů.

A tak nakonec jsme se v sobotu 11. června sešli před polednem na příhradku hradu Veveří, společně s Carpe Diem, bychom svým šermem a hereckými výkony pobavili nudící se návštěvníky hradu. Bohužel, kvůli deštivému počasí, nebylo koho bavit, krom hradních zaměstnanců a dvou, či třech zbloudilých návštěvníků, kteří v tu chvíli vypadali, jako by se zde

octli pouze omylem. Zprvu jsme byli trochu vytočení, protože nepomohla ani půlhodinová agitační akce, kterou jsme spáchali kolem jedné společně s Worlem, Jíříkem a Hnědem. Přitom Hněd během agitace obětoval svoji bradku. Nakonec jsme se ale smířili s početným stavem obecnosti a zablblí jsme si jen tak sami pro sebe. Carpe Diem si zahrálo jednu ze svých scének a my, něchtě více dělali další turnaj, sesmolili jsme malou krátkou a jednoduchou scénku. A dle očitých svědků nebyla vůbec špatná. Jednalo se o takovou gentlemanskou šarvátku v lese mezi dvěma grupama, poté, co jedna té druhé ukradla ženskou. Bylo by to lepší, kdyby naše banda, ta zlá, neprohrávala jeden souboj za druhým. Ale to nevadilo, v závěrečné šarvátce jsme skončili nakonec stejně my jako vítězové. Jedinou vadou na kráse tomu vítězství bylo to, že já byl zase netradičně mrtev. Po tomto vystoupení už nemělo být nic, ale protože jsme se nudili, tak jsme plivali, soubojovali a mne ještě stačili popravit. Díky menší nepozornosti a špatné koordinaci spolupráce mezi mnou odsouzencem a katem Kožichem, došlo málem k protržení bránice několika našim kamarádům a okolostojícím přihlížejícím. Paťa, když se konečně nadechl a utřel si slzy z očí, to lakonicky okomentoval: „To je dobrý, normálně mu říkáme pštros.“ Když se pak odpoledne začalo nachylovat ke svému konci, začali jsme po sobě uklízet a balit si věci. Netrvalo dlouho, Paťa během té doby stačil vyměnit prdlou pneumatiku, naskákali jsme do aut a vyrazili na cestu k domovu.

klf